

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Responsio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

At quid hoc: nōne non solū Apocryphū, sed plus, quam
 falsissimū erit, Petrū Romā secūdo Claudij anno venisse,
 ibiq; viginti quinq; annis episcopatum tenuisse? Cui⁹ Lu
 cas in tā præsantissima diligētissimaq; historia nullā mētio
 nē facit, qui dubio procul, si tunc Romæ fuisset, nō hoc to
 to biennio ociosus complicatis, vt dicitur, manib⁹ illic se
 disse, vel saltē nō sic delituisse, quin a Paulo vel Luca cō
 spici, inueniriq; interdū potuerit.

CALVMNIAE TREDECIMAE SVMMMA.

Lucas Euangelista, gestorum apostolicorū scriptor, &
 totius peregrinationis Paulinæ comes indiuisus (cui⁹
 historia ad ea tempora, quibus vincus e hierosolymis
 Paulus Romam perductus, ibiq; in conducto a milite custo
 ditus est, peruenit) copiose meminit, quomodo fratres, q; eo
 tempore Romæ fuerant, ad appij forum, paulo venerint ob
 uiam, quomodo triū dierū euoluto spacio, Iudæos ad se ac
 citos coram habuerit, quomodo collocutus cum eis fuerit,
 & eosdem confutauerit, ac singula prosequitur ordinatim.
 Nullam tamen alicubi mentionem de petro facit, an vel al
 loquio Paulum aliquando dignatus fuisset hoc biennio to
 to, vel quid rerum Petrus Romæ fecisset interim, dum pau
 lus ardentissime dei verbum ibidem prædicasset. Ip quod
 haud dubie ne lucas siluisset, nec prætermisisset Petr⁹, mo
 do tunc fuisset Romæ.

RESPONSIO.

HAEC calūnia si roboris alicui⁹ esset, æqua facilitate col
 ligerem, alia plurima nunq̄ esse facta, quæ tamen reue
 ra fuerant. Quid enim Lucas de ihs, quæ toto illo bi
 ennio Paulus egit, memorat, nisi summati & q; paucissimis
 verbis? Mansit (inquit) Paulus biennio toto in suo cōducto
 & suscipiebat omnes, qui ingrediebantur ad ipsum, prædi
 cans regnum dei, ac docens quæ sunt de domino Iesu, cum
 omni fiducia, nemine prohibente, haften⁹ ipse lucas. Neq;
 aliud quicq; de toto hoc biennio narrat. Nihil de illis omni
 no dixit, quos ex domo Cæsaris magna sibi necessitudine cō
 iūxit paul⁹ quorū etiā nomine philippēses ausus est salutare.

Actuum vlti.

Salutant (inquit) vos oēs sancti, maxime autē qui ex Cæsa-
 ris domo sunt. Nihil de literis, quas certū est paulū ex con-
 ducto suo misisse varijs ecclesijs, nēpe Galatarū, Ephesiorū,
 Philippensū, Colossensū, quas adhuc orthodoxi maxima
 veneratione legunt. Nihil de Pauli raptu ad prætoriū, aut
 de sua defensione, quū tñ paulus ad Philippenses testetur,
 vincula sua manifesta facta fuisse in toto prætorio, ac cæte-
 ris oibus. Quāobrem si negatiuum argumentū quicq̃ vale-
 ret, nihil horū aliqñ fuisse, pari efficacia cōuinceremus. Sed
 vt propius ad rem veniam⁹, eadē calumniā paucis monstra-
 bimus, Petrū Antiochiæ fuisse nunq̃. Quod tñ falsissimū
 esse, paulus ad Galatas apertissime docet. Quum venisset
 (inquit) Petrus Antiochiā palam ei restiti. Nam anteq̃ ven-
 nissent quidā a Iacobo, vna cū gentib⁹ sumebat cibū. Quū
 aut venissent, subduxit se ac sepauit se ab illis, metuens eos, q̃
 erant ex circūcissione, ac simulabant vna cū illo ceteri quoq̃
 Iudæi, adeo vt Barnabas simul abduceretur in illorū simula-
 tionē. Verū vbi vidissem, q̃ nō recto pede incederent ad
 veritatē Euāgelij, dixi Petro coram oibus. Si tu quum sis Iu-
 dæus, gentiliter viuis ac nō iudaice, cur gētes cogis Iudaiffa-
 re: Ecce q̃ mō petro quū Antiochiæ fuerat palam restitit ei
 paul⁹, & qua rōne. Cæterū de ijs Lucas ne ybū qdē scripsit.
 Quāobrem & iuxta Cauillū tuū, nūq̃ fuisse Antiochię pe-
 tr⁹. Sed Hieronim⁹ eiusmōdi sophistas, qualis Velen⁹ est pui-
 dens, hūc locū in eplā ad Ephesios tractans, his p̃sternit ver-
 bis. Nec mirū esse, si Lucas hāc rē tacuerit, quū & alia multa
 q̃ paul⁹ sustinuisse se replicat, historiographi licētia p̃termi-
 serit. Et paulo post, Deniq̃ p̃mū ep̃m Antiochiæ ecclie pe-
 trū fuisse accepim⁹, & Romā exiñ trāslatū, qd̃ Lucas penit⁹
 omisit. Perperā igit̃ aduersari⁹ colligit, nō fuisse Romæ Pe-
 trū, q̃ Lucas de p̃ntia ei⁹ nullā fecerit mētionē. Ad hæc, oēs
 testāt, Epheli Ioānē sedisse, vbi & rogantib⁹ eū Asianis ep̃is
 euāgelij suū scripsit. Verū quū septi⁹ Ephesū venisset pau-
 lus, ibi p̃ triēniū, vt acta phibēt, fuisse cōmorat⁹, nihil vnq̃
 Lucas meminē, an vel alloqo suo Ioānes paulū aliqñ fuisse
 dignat⁹ hoc toto triēnio, vel qd̃ res Ioānes Ephesi fecisset,
 interin dū Paul⁹ ardētissime Christi ybū illic dep̃dicasset.

Philip. vlti.

Philip. i.

Gala. ij.

Hieronimus,
 Velenus sophi-
 sta.

Qua incaute
colligit Velen⁹

Actuum vlti.

Quis iam non p̄spicit q̄ ineptissime dialecticatur Velen⁹
noster, colligere molitus, petrū nunq̄ Romæ fuisse, ex eo q̄
Lucas aduentū Pauli Romā, describens, nullā de petro fecit
se mentionē. Sed heus, bone Velene, legis ne apud Lucam
ultimo capite, q̄ quum audissent fratres de Paulo, prodie-
runt in occursum ei⁹, vsq̄ ad Appij forū, ac tres tabernas.
Et qui scis, an inter istos fuisset Petrus, p̄sertim quū indis-
criminatim oēs appellari fratres cōsueuerunt? Sed inquires,
Tum expressisset Petrū noiatim, Nihil oportet. Nā & ali-
os possum cōmemorare tibi locos, quibus ita nō facit. Sed
neq̄ deinceps ad finē vsq̄ libri cuiusq̄ alterius, p̄ter q̄ vni-
us Pauli, nomenclaturā apposuit, quum non sit dubium vi-
ros egregios & insignes in ea nihilominus fuisse multitudi-
ne, Sed iam abunde satis enertur ista Calumnia.

PERSVASIO QVARTADECIMA.

Circiter vigesimū septimū post ascensionem Christi
ad patrē, ac Neroniani imperij quartū aut quintū annū,
petrū Romæ nondū fuisse, id iā tā manifestū, q̄ quod ma-
nifestissimū est. Sed quia neq̄ vltimo Neronis anno, hoc
est post passionē Christi, & ei⁹ ad parētis dexterā ascēsi-
ōne tricesimo septimo illic venire potuerit, hoc deducitur,
Qm̄ Paulus e manib⁹ Neronis elapsus in Hispaniam, vt
Lyra & alij quidā volunt, & p̄tes occidentis iter adorna-
uerat, Eius em̄ intentionis A postolū fuisse, etiam cū Ro-
manis literas scripserat certū est. Peractis at̄ ibi decē anis,
rursum ad Neronis man⁹ deuenit, & mortē accelerare vi-
dēs, scripto timotheū cōmonefacit, vt allūpto secū marco
Romā sese recipiat, eo q̄ p̄ter Lucā, null⁹ iā ei residu⁹ fue-
rit collega. Sed quō tuis dictis, mi Paule, fidē habere po-
terō, cū tota hęc Romana colluuiēs, a secūdo Claudij an-
no vsq̄ ad finē imperij Neroniani, Petrū p̄petuo Roma
durasse exerta voce p̄clamet? Qui ergo fieri potuit vt so-
lus cū Luca Romæ fueris? O doctor gentium facile id tue
credo veracitati, Petrū Romæ nunq̄ te vidisse, & alijs re-
cedentib⁹, solū cū Luca remanisse, Nihil me mouent ver-